

25 Απριλίου 2022

Γέροντας Ανανίας: Ο άγιος Γεώργιος δεν άφησε την ανθρωπότητα ποτέ

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

*Ο άγιος Γεώργιος ενώπιον του βασιλιά Διοκλητιανού και το μαρτύριο του αγίου. (Τοιχογραφία στον
νάρθηκα της Μονής Ντέτσани στο Κοσσυφοπέδιο γύρω στο 1345).*

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος. Και πάμε 23 του μηνός. [...] Γιορτάζει ο τρισαγαπημένος άγιός μας Γεώργιος. Ο προσφιλέστερος εκ των ανδρών αγίων μεγάλων μαρτύρων. Και στις γυναίκες προσφιλεστέρα ξέρετε ποια είναι; Η αγία Αικατερίνη.

Προστάτης της Αγγλίας. Προστάτης της Γεωργίας της Ρωσίας. Τ' όνομά της το πήρε απ' τον αγίο της. Προστάτης της οικουμένης.

Ένας απ' τους επτά προστάτες όλου του κόσμου, κατά τους Δυτικούς. Έζησε στα χρόνια του Διοκλητιανού. Μαρτύρησε νεαρός. Ούτε 30 ετών δεν ήτο. Έγινε κόμης, έπαρχος, διοικητής. Ανέβη όλα τα αξιώματα.

Αλλά το τιμημένο γι' αυτόν αξίωμα ήτο το όνομα χριστιανός. Κι η πράξη η χριστιανική.

Πήγε στον Διοκλητιανό, όταν εκείνος εξέδωκε διατάγματα, και του λέει: «Είμαι χριστιανός. Και κάμε ό,τι θέλεις».

Κι εκείνος τον υπέβαλε σε φρικτά και δεινά και μεγάλα βασανιστήρια. Τα λέει το Συναξάριο.

Τον τρύπησε στην κοιλιά με το ακόντιο. Τον έδεσε στον τροχό, να τον κάνει κομμάτια.

Αλλά άγγελος Κυρίου τον απελευθέρωσε και τον θεράπευσε.

Κι ήρθαν οι πρώτοι καρποί του μαρτυρίου του αγίου. Οι στρατηλάτες, που ήσαν επικεφαλής του στρατιωτικού τμήματος που ήλθε να διακονήσει την εκτέλεση του αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, έγιναν χριστιανοί. Και άλλοι αρκετοί. Και η βασίλισσα, η γυναίκα του Διοκλητιανού Αλεξάνδρα, έπίστευσε κι εκείνη.

Τον έβαλαν στο καμίνι, να εξαφανιστεί. Τρεις μέρες καιγότανε ο άγιος, κι άνοιξαν το καμίνι και ήταν υγιέστερος κι από πριν. Και τόσα και τόσα άλλα έγιναν, αφού στο τέλος ο βασιλιάς δεν πίστευε στα μάτια του, και αναρίθμητοι, αναρίθμητοι από τους ειδωλολάτρες, που ήσαν παρόντες, φώναξαν: «Μέγας ο Θεός των χριστιανών».

Και τους έκοβε ο φοβερός Διοκλητιανός τα κεφάλια. Κι ανάστησε, στο τέλος, και

πεθαμένον. Γιατί του λέει ο Γαλέριος, ο τύραννος, που 'ταν μαζί με τον αυτοκράτορα, κι αυτός τον εχάλαγε, ο φοβερός Γαλέριος, ο Μαξιμιανός Γαλέριος, «Πες του ν' αναστήσει πεθαμένον και θα πιστέψομε όλοι».

Κι ήταν δίπλα ένα μνήμα ειδωλολατρικό. Και λέει ο άη Γιώργης: «Χριστέ, τι λεν αυτοί; Σήκωσε αυτόν που 'ναι μέσα, με τη χάρη και δύναμή Σου». Κι αμέσως ο πεθαμένος εβγήκε. Είχε ζήσει 300 χρόνια πριν. Ήταν ειδωλολάτρης κι ήταν στην αιωνία κόλαση. Και ύστερα πίστεψαν κι άλλοι κι άλλοι.

Και τα χρειάστηκε ο Διοκλητιανός. «Θα τους κάνει Χριστιανούς»! Κι επειδή ήταν και αγαθός ο Διοκλητιανός, ο Γαλέριος ήταν ο βλαμμένος, σου λέει: «Μήπως γίνω κι εγώ»; Κι ο Γαλέριος τότε λέει: «Κόψτε το κεφάλι του Γεωργίου». Κι όρμησαν επάνω και τον απεκεφάλισαν, αφού είχε κάνει τόσα θαύματα. Και πήγε στον Κύριο.

Δεν άφησε την ανθρωπότητα ποτέ. Μέχρι σήμερα. Ούτε θα την αφήσει. Είναι από τους προσφιλέστερους. Κι ας έχουμε την ευχή του και την ευλογία του.

Εξεφωνήθη την 16η Απριλίου 2008

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κουστίνη, «Εαρινό Συναξάρι», τόμος β', των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2008.

<https://bit.ly/3kcRSMd>